

מסכת אבות
פרק א' – משה קבל

סיכומי המשניות	
	<p>כל ישראל</p> <p>(1) יש להם חלק לעולם הבא (2) שנאמר (ישע'יה ס') ועמך כולם צדיקים (3) לעולם ירשו ארץ (4) נצר מטעי מעשה ידי להתפאר</p>
	<p>[א] המסורה</p> <p>(1) משה קבל תורה מסיני ומסרה ליהושע (2) ויהושע לזקנים וזקנים לנביאים (3) ונביאים מסורה לאנשי כנסת הגדולה</p> <p>הם אמרו שלשה דברים</p> <p>(1) הוו מתונים בדין (2) והעמידו תלמידים הרבה (3) ועשו סיג לתורה :</p>
	<p>[ב] שמעון הצדיק היה משירי כנסת הגדולה הוא היה אומר</p> <p>(1) על שלשה דברים העולם עומד (2) על התורה (3) ועל העבודה (4) ועל גמילות חסדים :</p>
	<p>[ג] אנטיגנוס איש סוכו קבל משמעון הצדיק הוא היה אומר</p> <p>(1) אל תהיו כעבדים המשמשין את הרב על מנת לקבל פרס (2) אלא הוו כעבדים המשמשין את הרב שלא על מנת לקבל פרס (3) ויהי מורה שמים עליכם :</p>
	<p>[ד] יוסי בן יועזר איש צרדה ויוסי בן יוחנן איש ירושלים קבלו מהם יוסי בן יועזר אומר</p> <p>(1) יהי ביתך בית ועד לחכמים (2) והוי מתאבק בעפר רגליהם (3) והוי שותה בצמא את דבריהם :</p>
	<p>[ה] יוסי בן יוחנן איש ירושלים אומר</p> <p>(1) יהי ביתך פתוח לרוחה (2) ויהיו עניים בני ביתך (3) ואל תרבה שיחה עם האשה (4) באשתו אמרו קל וחומר באשת חברו (5) מכאן אמרו חכמים כל זמן שאדם מרבה שיחה עם האשה (6) גורם רעה לעצמו (7) ובוטל מדברי תורה (8) וסופו יורש גיהנם :</p>
	<p>[ו] יהושע בן פרחיה ונתאי הארבלי קבלו מהם יהושע בן פרחיה אומר</p> <p>(1) עשה לך רב (2) וקנה לך חבר (3) והוי דן את כל האדם לכף זכות :</p>
	<p>[ז] נתאי הארבלי אומר</p> <p>(1) הרחק משכן רע (2) ואל תתחבר לרשע (3) ואל תתיאש מן הפרענות :</p>
	<p>[ח] יהודה בן טבאי ושמעון בן שטח קבלו מהם יהודה בן טבאי אומר</p> <p>(1) אל תעש עצמך כעורכי הדיינין (2) וכשהיו בעלי דינים עומדים לפניך יהיו בעיניך כרשעים (3) וכשנפטרים מלפניך יהיו בעיניך כזכאין (4) כשקבלו עליהם את הדין :</p>

מסכת אבות
פרק א' – משה קבל

	<p>[ט] שמעון בן שטח אומר (1) הוי מרבה לחקור את העדים (2) והוי זהיר בדברין שמא מתוכם ילמדו לשקר :</p>
	<p>[י] שמעיה ואבטליון קבלו מהם שמעיה אומר (1) אהוב את המלאכה (2) ושנא את הרבנות (3) ואל תתודע לרשות :</p>
	<p>[יא] אבטליון אומר (1) חכמים הזהרו בדבריכם (2) שמא תחובו חובת גלות ותגלו למקום מים הרעים (3) וישתו התלמידים הבאים אחריכם וימותו (4) ונמצא שם שמים מתחלל :</p>
	<p>[יב] הלל ושמאי קבלו מהם הלל אומר (1) הוי מתלמידיו של אהרן (2) אוהב שלום ורודף שלום (3) אוהב את הבריות ומקרבן לתורה :</p>
	<p>[יג] הוא היה אומר (1) נגד שמא אבד שמיה (2) ודלא מוסיף יסיף (3) ודלא יליף קטלא חייב (4) ודישתמש בתגא חלף :</p>
	<p>[יד] הוא היה אומר (1) אם אין אני לי מי לי (2) וכשאני לעצמי מה אני (3) ואם לא עכשיו אימתי :</p>
	<p>[טו] שמאי אומר (1) עשה תורתך קבע (2) אמור מעט ועשה הרבה (3) והוי מקבל את כל האדם בסבר פנים יפות :</p>
	<p>[טז] רבן גמליאל אומר (1) עשה לך רב (2) והסתלק מן הספק (3) ואל תרבה לעשר אומדות :</p>
	<p>[יז] שמעון בנו אומר (1) כל ימי גדלתי בין החכמים ולא מצאתי לגוף טוב אלא שתיקה (2) ולא המדרש הוא העיקר אלא המעשה (3) וכל המרבה דברים מביא חטא :</p>
	<p>[יח] רבן שמעון בן גמליאל אומר על שלשה דברים העולם עומד (1) על הדין (2) ועל האמת (3) ועל השלום שנאמר (זכריה ח') אמת ומשפט שלום שפטו בשעריכם :</p>